

РЕШЕНИЕ

№ 8571

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12495** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на Д. С. Н. срещу Решение № 93-00-28 от 13.11.2025г на Главен секретар на ИА „Медицински надзор“ в ЧАСТТА с която се отказва предоставяне достъп до обществена информация по отношение УМБАЛ„Софиямед“ ООД.

Обосновава съображения за нищожност на решението в обжалваната му част по арг. от чл. 177 ал.2 АПК, тъй като ответникът не бил изпълнил задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Всички лечебни заведения за болнична помощ /с изключение за ведомствените/ се създавали като търговски дружества, като това нямало никакво значение за квалификацията им като „публичноправни организации“. Лечебните заведения за болнична помощ извършвали едни и същи дейности. За определяне на лице като публичноправна организация от значение е финансирането, а не субсидиите. Излага, че е налице „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, като органът при произнасянето си по искането не е извършил преценка за наличието на такъв интерес. Моли да се отмени решението в обжалваната му част и да се задължи ответника да предостави исканата информация. Претендира разности.

Ответникът – Главен секретар на ИА „Медицински надзор“ в придружителното писмо и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязло в законна сила съдебно решение № 35361 от 28.10.2025г по адм д 5452/2025г на АССГ , 50 състав е ОТМЕНЕНО решение с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за предоставяне на обществена информация в частта, с която не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявлението на Д. Н., а именно: във връзка с публично достъпния доклад за дейността на агенцията за 2024 г. и конкретно на стр. 36-37, в които са посочени лечебните заведения с най-голям брой извършени проверки през годината, както следва:

1. При колко от посочените проверки са установени нарушения – да се посочи за всяка болница поотделно.
2. В случай, че са установени нарушения - какви са те, в колко от случаите на установени са съставени актове за установяване на административни нарушения и са издадени наказателни постановления на лечебните заведения или техните ръководители, моля да се посочи за всяка една болница.
3. Кои и колко наказателни постановления са влезли в сила и колко са обжалвани? От обжалваните колко са отменени?

Със съдебното решение преписката е ИЗПРАТЕНА за ново произнасяне по заявлението на Д. С. Н. при съобразяване указанията по тълкуване и прилагане на закона, съгласно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от уведомяването.

За да отмени Решението рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на ИА „Медицински надзор“ в посочената по-горе част, съдът е изложил, че информацията по т.1, т.2 и т.3 от заявлението е служебна обществена, отказите на лечебните заведения да се предостави информацията не са достатъчно основание за отказ, следва да се извърши преценка за наличие на надделяващ обществен интерес, който изключвал правилото на чл. 37 ал.1 т.2 ЗДОИ и не били изложени съображения дали лечебните заведения /в частност УМБАЛ С./ са задължени субекти по ЗДОИ в който случай не се изисквало съгласие по арг. от чл. 31 ал.5 ЗДОИ.

Въз основа на цитираното съдебно решение е издадено процесното Решение № 93-00-28 от 13.11.2025г на Главен секретар на ИА „Медицински надзор“ обжалвано в ЧАСТТА с която се отказва предоставяне достъп до обществена информация по отношение УМБАЛ „Софиямед“ ООД. За да издаде процесното решение, органът се е позовал на липса на съгласие на лечебното заведение по см чл. 31 ЗДОИ, същото не било публичноправна организация по см § 1 т.4 от ДР на ЗДОИ, а частно лечебно заведение, което не било обект на управленски контрол от държавни органи и институции.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното частично решение е издадено от компетентен орган –главен секретар на ИАМН съгласно правомощията му по т.6 предоставени му със Заповед РД 01-41 от 14.05.2025г на изпълнителния директор на ИА МД. ИАМД е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ като държавен орган. В хода на проведеното административно производство не се констатираха допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Във връзка с наведените в жалбата доводи за нищожност на решението в

оспорената му част по арг. от чл.177 ал.2 АПК като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение, то обхващат на проверка за нищожност на оспореното в частта с която се отказва предоставяне достъп до обществена информация по отношение УМБАЛ „Софиямед“ ООД се свежда до това дали при постановяването му са спазени задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с цитираното съдебно решение. По арг. от чл. 177, ал.2 АПК при неспазване на съдебното решение, актовете и действията на органа, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни. В съдържанието на мотивите законодателят не е включил задължителните указания, които съдът, в изпълнение на правомощията си по чл. 173, ал.2 от АПК, трябва да даде, когато отмени акта или го върне на органа за ново произнасяне, но в практиката е безспорно, че именно в мотивите на съдебното решение съдът трябва да включи тези задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Въпросът, който намира различно значение в практиката, е за това, кои указания на съда са "задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона" и за правното значение на факта на неизпълнение от органа на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Мотивите на акта не се ползват със сила на присъдено нещо/СПН/, но съобразно чл. 173, ал.2 от АПК, със задължителна за административния орган сила се ползват съдържащите се в мотивите указания на съда по тълкуването и прилагането на закона. След връщане преписката съобразно цитираното по- горе влязло в сила съдебно решение по адм д 5452 / 2025г, главният секретар на ИАМД е разгледал заявлението от 8.04.2025г в частта му по т.1, т. 2 и т.3 и е отказал достъпа до търсената информация по отношение на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, тъй като лечебното заведение изрично с писмо от 12.11.2025г отказало да се предостави информацията, тъй като било частно лечебно заведение, дейността му имала търговски характер, не е обект на управленски контрол, НЗОК не му изплащало субсидия. Тези доводи са възприети като мотив за отказ и в обжалвания частично акт. Процесният отказ относно УМБАЛ „С.“ се основава на нови фактически основания, тоест установени след постановяване на 28.10.2025г на съдебното решение по адм д № 5452 / 2025г на АССГ. Посочените основания не са взети предвид и не са обсъждани от съда. Съдът за да отмени решението с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за предоставяне на обществена информация в частта, с която се не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявлението е изложил други правни основания, а именно, че информацията по т.1, т.2 и т.3 от заявлението е служебна обществена, отказите на лечебните заведения да се предостави информацията не са достатъчно основание за отказ, следва да се извърши преценка за наличие на надделяващ обществен интерес, който изключвал правилото на чл. 37 ал.1 т.2 ЗДОИ и не били изложени съображения дали лечебните заведения /в частност УМБАЛ С./ са задължени субекти по ЗДОИ в който случай не се изисквало съгласие по арг. от чл. 31 ал.5 ЗДОИ. Следователно не е налице идентичност във фактическите и правните основания на процесния акт в обжалваната част и отмененото по съдебен ред решение с рег. № 93-00-28/07.05.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за предоставяне на обществена информация в частта, с която не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявлението. Ответникът е издал процесния отказ на основание фактически констатации, които не са идентични на тези въз основа на които е постановено отмененото частично от съда решение от 7.05.2025г и съобразени от съда при постановяване на съдебния акт. Позовал се е на други факти, поради което е извел правни изводи на друго правно основание, различни от тези в отмененото частично Решение рег. № 93-00-28/07.05.2025 При издаване на процесния отказ адм. орган се е позовал на други фактически установявания които не са взети предвид от съда при постановяване на съдебното решение по адм д 5452 / 2025г на АССГ. При

новото произнасяне по спорния въпрос административният орган е извел правни изводи на база нови фактически констатации /писмото от 12.11.2025г от УМБАЛ „С.“/, тоест след постановяване на съдебното решение и не взети предвид от съда. Несъмнено, адм. орган при новото произнасяне може да достигне до същия извод относно фактическия състав на заявеното право, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. В съдебното решение по адм д 5452/ 2025г на АССГ не се съдържат конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, отмяната на предходното решение в частта по заявлението по т.1, т.2 и т.3 е била и поради съществени процесуални нарушения.

Административният орган при новото произнасяне е издал процесния обжалван частично акт като се е ръководил от нови фактически основания /каза се, че доводите изложени в писмото от 12.11.2025г на УМБАЛ „С.“ са възприети и като мотиви на процесното решение /, различни от тези в отменения частично акт, тоест посочил е нови фактически и правни основания за отказ да предостави търсената информация. Фактът, че е постановен отново отказ по т.1 т.2 и т.3 от заявлението не означава, че адм орган не е изпълнил задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение.

С това и противно на доводите в жалбата не може да се приеме, че не са изпълнени указанията на съда дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай. Главният секретар на ИА МД действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/. Отменителното решение на АССГ по адм д 5452/ 2025г е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за това дали административният акт е нищожен предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Органът може да достигне до същия извод, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Такава хипотеза би била отмяната на акта поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, и формиране на нов извод относно фактическия състав на заявеното право след отстраняването му в изпълнение на съдебното решение. Значение има само настъпването на нов правопроменящ юридически факт, който може да преодолее установения от съда материалноправен порок. / Р № 8866 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6748/2018 г., VI отд/. Такъв в случая е заявения факт, че болницата била частно лечебно заведение, не е публично правна организация, не е обект на управленски контрол, НЗОК не и изплаща субсидия, ЗДОИ не бил приложим за частните лечебни заведения. Процесното решение в обжалваната част се основава на нови фактически установявания, не взети предвид при издаване на предходното Решение от 7.05.2025г на гл. секретар на ИА МД и необсъдени от съда в решението по адм д 5452/ 2025г, поради което е неприложима санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, която е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо.

Следователно решението в оспорената му част не е нищожно по см на чл.177 ал.2 АПК. Същото обаче, страда от порок обосноваващ незаконосъобразността му.

Несъмнено и както е посочено в мотивите на съдебното решение по адм д 5452 / 2025г исканата със заявлението по т.1 т.2 и т.3 информация е служебна обществена. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В случая поисканата информация е обществена и има характер на служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ.

Както се посочи, отказът от предоставяне на исканата информация е мотивиран с обстоятелството за наличие на засегнат интерес на трето лице, което не е дало своето съгласие /изрично е отказало/ за предоставяне на исканата обществена информация. Съгласно чл. 37 ал.1 т.2 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; Формалният прочит на разпоредбата води до извод, че отказът е обоснован винаги, когато трето лице направи отказ да бъде предоставена тази информация, което не е правилно, защото дава възможност за заобикаляне на закона и задълженият орган може винаги, когато е налице несъгласие от трето лице, да откаже да предостави информацията, без да излага за това мотиви. Следва да се съобрази и, че е налице оборимата презумпция за „надделяващ обществен интерес“ съгласно § 1, т.5, б. „б“, и т.6 защото именно тази информация „улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения“, тоест на ИАМН като субект по чл. 3 от ЗДОИ и съобразявайки, че именно ИА МД извършва проверките в лечебните заведения. Не е отчетено наличието или липсата на „надделяващ обществен интерес“. Преценката за „надделяващ обществен интерес“ е елемент от фактическия състав на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ и без излагане на фактически и правни основания за този юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ. Обстоятелството какви проверки от ИАМД за извършени в УМБАЛ „С.“, в т.ч. установени ли са нарушения, какви са те, колко са наказателните постановления, обуславят именно извод за наличието на надделяващ обществен интерес, а именно да се улесни прозрачността и отчетността в ИА МД при осъществяваната от нея дейност по извършване на проверки и контрол в лечебното заведение. Най-общо казано търси се информация, която касае констатации на длъжностни лица от ИАМН при извършени от тях проверки. Безспорно е, че търсената информация засяга обществения живот в страната. Тази информация засяга всички граждани на територията на страната и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за работата на ИА МД, във връзка с възложената ѝ контролна дейност. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на ИА МД по контрол върху дейността на лечебните заведения. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на ИА МД като субект по чл. 3 ал.1 от ЗДОИ.

По отношение наличието на надделяващ обществен интерес следва да се посочи, че съгласно §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ той се презюмира, когато с исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ, какъвто е настоящият случай. Надделяващ обществен интерес е налице когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от същия закон. Предвидената в § 1, т. 5, б. б", от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес. По тази причина позоваващият се на този текст, /жалбоподателят/ не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Ако ответникът счита обратното, е длъжен да го докаже. Органът следва да установи, че не е налице надделяващ обществен интерес. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая. В

тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Информацията реално не е предоставена, както и мотиви за липса на такъв интерес в решението не се откриват. Изложените в процесното решение съображения за това, че УМБАЛ „С.“ било частно лечебно заведение, дейността му имала търговски характер, не е обект на управленски контрол, НЗОК не му изплащало субсидия по никакъв начин не установяват правнолереваантния въпрос, че не е налице надделяващ обществен интерес. Ответникът дължи предоставянето на исканата информация. Категорично е налице надделяващ обществен интерес, тъй като ще се улесни прозрачността и отчетността на ИАМД във връзка с осъществяване законовите й правомощия да извършва проверки и контрол в лечебните заведения , като субект по чл. 3, ал. 1.

В допълнение в действителност липсва информация за приходите УМБАЛ „С.“ за 2024г, източниците на финансиране на УМБАЛ „Софиямед“ ООД за посочената 2024г, приходите от бюджета на НЗОК за 2024г, *съотношението* на приходи от бюджета на НЗОК към други приходи за бюджетна година 2024г– във връзка с условието, посочено в § 1, т. 4, б. "а" от ДР на ЗДОИ, тоест не може да се установи дали УМБАЛ С. е публичноправна организация по см на посочената разпоредба, и въз основа на това да се направи извод, че е задължен субект по чл. 3 ал.1 от ЗДОИ, от където и да се изведе приложението на чл. 31 ал.5 от ЗДОИ според който не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването й.

Независимо от това обаче, въз основа на изложеното –по горе, че е налице "Надделяващ обществен интерес" по см § 1, т.5, б. „б“, и т.6 от ДР на ЗДОИ по отношение именно на субекта по чл.3 , тоест ИАМД, тъй като чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт във връзка с осъществяваните от ИА МД контролни правомощия, тоест повишаване на прозрачността и отчетността й, то това е достатъчно, за да преодолее несъгласието на третото лице за предоставянето й. /арг от чл. 37 ал.1 т.2 ЗДОИ/. Отказът на третото лице да бъде предоставена исканата информация, може да бъде преодоляно с наличието на „надделяващ обществен интерес“ по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, респ. условията по §1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. /чл.37 ал.1 т.2, in fine от ЗДОИ / Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод проверки, в т.ч. установени нарушения, издадени актове за установяване на нарушения, наказателни постановления предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Предоставянето на търсената информация е в обществен интерес, свързана е с **работата на ИАМД** /задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ /във връзка с осъществяваните от нея проверки и контрол в лечебното заведение за болнична помощ УМБАЛ С.. При това ирелеванти за решаването на спора са изложените от ответника в обжалвания акт мотиви по отношение статута на лечебното заведение, дали НЗОК му изплаща субсидии или

не. За заявителя, респ. за обществото е важно прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 или чл. 3а. /§ 1, т.5, б. „б“, и т.6 от ДР на ЗДОИ /, какъвто безспорно е ИАМД. Предоставяйки търсената със заявлението информация по т.1 т.2 и т.3 заявителят ще си състави мнение относно дейността на ИАМД като задължен субект по чл.3 от ЗДОИ във връзка с осъществяваните от нея правомощия. По силата на необорената законова презумпция на § 1, т. 5, б. "б" и т.6 от ДР на ЗДОИ съдът приема, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа на главния секретар на ИАМД от достъп до исканата информация.

С оглед горното, решението в оспорената му част следва да се отмени, а преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. По изложените съображения ответникът не е следвало да отказва на посочените основания исканата от жалбоподателя информация.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 5.11 евро заплатена държавна такса.На ответника не следва да се присъжда юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 93-00-28 от 13.11.2025г на Главен секретар на ИА „Медицински надзор“ в ЧАСТТА с която се отказва предоставяне достъп до обществена информация по отношение УМБАЛ„Софиямед“ ООД.

ИЗПРАЩА преписката на Главен секретар на ИА „Медицински надзор“ за ново произнасяне по т. 1, т. 2 и т. 3 от заявление вх. № 93-00-28/8.04.2025 г. на Д. С. Н., в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на Д. С. Н. сумата от 5, 11 евро разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Съди

я:

